

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

at Rygtet havde tredoblet det Beløb, der var Tale om at anvende til det paagældende Arbejde.

Jeg saa for et Par Dage siden, at „Skive Folkeblad“ rettede et voldsomt Angreb mod Ringkøbing Amt for det Luksusarbejde, dette Amt udførte ved udelukkende at vejforbedre med utilstrækkelig brede Chausséstensbaner, medens 300 km af Amtets Landeveje endnu ligger som støvede Sandveje. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt det kan karakteriseres som Luksusarbejde, men dette Forhold forbedres ikke ved det foreliggende Lovforslag, thi det er jo Vedligeholdelsesarbejder og Befæstelsesarbejder, som Ministeriet ingen Indflydelse har paa; det er udelukkende Amtet, som bestemmer dette.

Jeg maa, indtil der bliver forelagt mig virkelige Eksempler, som jeg kan faa Lejlighed til at undersøge, gaa ud fra, at de af Amterne og Sognekommunerne som nødvendige eller stærkt ønskelige betegnede særlige Vejarbejder virkelig har kunnet betegnes saaledes, og at i hvert Fald den Del af disse, som har faaet Tilsagn om Tilskud, og det vil altsaa sige de af de indsendte Forslag, som Ministeriet har fundet mest paatrængende, ikke med nogen Berettigelse har kunnet karakteriseres saaledes, som man fra anden Side har gjort.

Men samtidig med at der altsaa her udføres et Arbejde til Forbedring af vort Vejnet, har den gældende Lov muliggjort i en Krisetid hele Landet over at sætte ikke ringe offentlige Arbejder i Gang, og, som jeg sagde ved første Behandling i Landstinget, alene af den Grund vil Regeringen ikke kunne give Afkald paa den bestaaende Ordning.

Der spilles ved denne Forhandling paa to Strengte, og de to ærede Ordførere var inde paa det samme, idet de forsikrede her i Tinget, at der saamaend vilde blive udført lige saa meget Vejarbejde, ganske uanset om det gik gennem Vejfonden eller ej, men samtidig er dette Lovforslag ved dets Forelæggelse blevet betegnet som et Forslag, gennem hvilket der vilde kunne finde en dybtgaaende Skattelettelse Sted for Kommunerne, og naar vi om nogle faa Dage behandler Forslaget om Nedsættelse af Amts- og Kommuneskatte, vil sikkert Ordføreren for Venstre pege paa, at gennem det Lovforslag, som vi her behandler, vil Kommunerne spare 14 Mill. Kr. om Aaret. Det er at spille paa to Strengte, det er at blæse og have Mel i Munden paa samme Tid. En Lettelse af Skatterne kan selvføl-

gelig kun fremkomme ved, at Kommunerne sparer, hvad de hidtil har anvendt til Vejudgifter, og med dette Beløb vil selvfølgelig Vejarbejderne i saa Tilfælde formindskes.

Det er muligt, at det vil knibe i denne Tid for nogle Kommuner med at skaffe deres Andel af Pengene ved Laan, skønt vel ogsaa her Forudsætningerne ved Valutalovens Vedtagelse om Lettelse i Kreditforholdene vil øve deres Indflydelse; jeg siger ikke dette hen i Vejret, for jeg har netop i Gaar haft Lejlighed til at møde saadanne Tilfælde, hvor en Kommune nu var i Stand til at skaffe de Penge, som den maaske ikke kunde skaffe 8 Dage i Forvejen. Men hvis der er Kommuner, som har Vanskeligheder, saa kan Tilskuddene, som jo er givet en Aarrække frem i Tiden, omgrupperes efter de paagældende Kommuners Laanemuligheder.

Vi faar stadig, daglig, kan jeg næsten sige, Anmodninger om, at Tilskud, som vi har givet for 1934—35 eller 1935—36, maa blive rykket frem, og disse Anmodninger kan saa efterkommes. Og der foreligger, som yderligere oplyst, Andragender pr. Januar med Anmodninger om nye Tilskud til Arbejder; jeg kunde oplyse i Landstinget, at det paa det daværende Tidspunkt var for 70 Mill. Kr., det er i Dag for 77 Mill. Kr., hvoraf de 37 Mill. Kr. fra Landkommuner udover, hvad der tidligere har været bevilget, ud over de 72 Mill. Kr. Vejarbejder, som er bevilget i 1930—31, saa der synes mig ikke nogen Grund til at antage, at Pengene vil blive liggende i Vejfonden.

Saa klarer Forslagsstillerne Spørgsmaalet om de af Ministeriet hidtil givne Tilsagn om Tilskud fra Vejfonden ved at foreslaa, at de overtages af Statskassen. Det vil for de kommende 5 Aar betyde et Beløb af 25 Mill. Kr. med Renter, og hvornaar Statskassen har Mulighed for at faa disse Penge tilbage, det kan ikke beregnes, idet Kommunerne efter Forslaget først skal have refunderet 80 pCt. af deres Vejudgifter, for Amtskommunerne tilbage til 1920—21 og for Sognekommunerne tilbage til 1923—24, inden Statskassen faar noget igen. Det vil efter en skønsmæssig Udregning sige, at Amts- og Sognekommunerne foruden altsaa fremtidig at kunne faa 80 pCt. af deres kommende Udgifter refunderet skal have et Beløb af 145 Mill. Kr. af tidligere Aars Vejudgifter tilbagebetalt, forinden Staten kan faa sine 25 Mill. Kr. igen.

Der vil altsaa gaa en meget lang Aarrække, inden Statskassen muligvis faar sine Penge; og der er ikke fra Forslagsstillerne